

Εξουδετερωτικά αντισώματα έναντι του μεταλλαγμένου στελέχους Δέλτα του SARS-CoV-2 ανιχνεύονται σε όλους τους εμβολιασμένους με mRNA εμβόλια και στο 80% των ασθενών μετά από συμπτωματική λοίμωξη COVID-19

Η καταγραφή της ανοσιακής προστασίας μετά από εμβολιασμό ή συμπτωματική λοίμωξη COVID-19 (φυσική ανοσία) είναι εξαιρετικά σημαντική, ιδιαίτερα μετά την εξάπλωση νέων μεταλλαγμένων στελεχών του SARS-CoV-2. Τελευταία, έχει δημιουργηθεί ανησυχία στην κοινωνία για το αν κάποιος που εμβολιάστηκε έναντι του SARS-CoV-2 ή κάποιος που νόσησε από τον ιό έχει προστασία έναντι του μεταλλαγμένου στελέχους Δέλτα.

Πρόσφατη δημοσίευση στο διεθνές περιοδικό υψηλού κύρους *New England Journal of Medicine* (<https://www.nejm.org/doi/full/10.1056/NEJMc2107799>) αναφέρεται στην παραγωγή εξουδετερωτικών αντισωμάτων έναντι των μεταλλάξεων B.1.617.1 (κάπα) και B.1.617.2 (δέλτα) του SARS-CoV-2 σε εμβολιασμένους και σε άτομα που νόσησαν από τον κορονοϊό. Οι παραπάνω παραλλαγές του ιού εντοπίστηκαν για πρώτη φορά στην Ινδία και εξαπλώθηκαν γρήγορα σε πολλές χώρες σε όλο τον κόσμο. Αυτές οι παραλλαγές περιέχουν μεταλλάξεις εντός της πρωτεΐνης ακίδας και βρίσκονται σε θέσεις που αναγνωρίζονται από αντισώματα με ισχυρή εξουδετερωτική ικανότητα. Οι Καθηγητές της Θεραπευτικής Κλινικής της Ιατρικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, **Ευάγγελος Τέρπος και Θάνος Δημόπουλος (Πρύτανης ΕΚΠΑ)** συνοψίζουν τα σημαντικότερα αποτελέσματα της μελέτης.

Τα εξουδετερωτικά αντισώματα έναντι του κλασσικού στελέχους της Wuhan (WA1/2020) καθώς και έναντι **μεταλλαγμένου στελέχους Δέλτα** του ιού μετρήθηκαν σε 24 άτομα που είχαν νοσήσει από Covid-19 (1-3 μήνες μετά την έναρξη των συμπτωμάτων), και σε 25 άτομα που είχαν λάβει mRNA εμβόλιο (15 είχαν λάβει το mRNA-1273 της Moderna, 35-51 ημέρες μετά τη δεύτερη δόση, και 10 είχαν λάβει το εμβόλιο BNT162b2 των Pfizer/BioNTech, 7-27 ημέρες μετά τη δεύτερη δόση).

Όλα τα δείγματα από εμβολιασμένα άτομα και αναρρώσαντες από COVID-19 εμφάνισαν λιγότερη εξουδετερωτική δραστηριότητα έναντι των παραλλαγών B.1.617.1 και B.1.617.2 από ότι έναντι του αρχικού στελέχους WA1/2020. Ωστόσο κανένα από τα εμβολιασμένα άτομα δεν παρουσίασε έλλειψη εξουδετερωτικών αντισωμάτων έναντι κάποιας παραλλαγής του ιού, κάτι που εμφανίστηκε σε 5 αναρρώσαντες από την COVID-19. Συνολικά, η μετάλλαξη B.1.617.1 ήταν 6.8 φορές λιγότερο ευαίσθητη και η B.1.617.2 ήταν 2.9 φορές λιγότερο ευαίσθητη, σε εξουδετέρωση από ορό από εμβολιασθέντες και άτομα που είχαν αναρρώσει από COVID-19, σε σχέση με το αρχικό στέλεχος του ιού WA1/2020. **Παρά ταύτα, όλοι οι εμβολιασθέντες και περίπου το 80% όσων είχαν αναρρώσει από COVID-19 είχαν ανιχνεύσιμη εξουδετερωτική δραστηριότητα (πάνω από το όριο θετικότητας για τα εξουδετερωτικά αντισώματα) και για τις δύο ινδικές παραλλαγές του ιού, έως 3 μήνες μετά τη δεύτερη δόση εμβολίου ή τα πρώτα συμπτώματα της COVID-19, αντίστοιχα.**

Τα αποτελέσματα της μελέτης δείχνουν ότι η **προστατευτική ανοσία που παρέχεται από τα εμβόλια mRNA διατηρείται σε υψηλό ποσοστό έναντι των ινδικών παραλλαγών του ιού B.1.617.1 και B.1.617.2.** Έτσι επιβεβαιώνεται η σημασία που έχει ο εμβολιασμός ώστε να αντιμετωπίσουμε τη μετάλλαξη δέλτα που έχει αρχίζει να εμφανίζεται ήδη και στη χώρα μας.